

[Christmas Møller.]

bygger paa et lignende eller endnu ugunstigere Forhold, en Handelstraktat med England, som ikke bygger paa visse Samhandels-tal mellem de to Lande, men som ingen kan være i Tvivl om er bygget paa en Gentleman-Forpligtelse for os til at udvikle vore Køb i England mest muligt — om med Rette eller Urette gennemført, med Rette eller Urette vedtaget, er i den Forstand lige-gyldigt, jeg for mit Vedkommende vil i hvert Fald i en hvilken som helst Situation hævde, at der er en Gentleman-Forpligtelse for Danmark til at udvikle sit Køb i England bedst muligt — sammenholder man disse Kendsgerninger, siger jeg, saa kan det ikke være andet end rimeligt, at det ogsaa offentligt siges, at her er et af de Omraader, hvor man maa gøre Status op og skabe sig Klarhed over, hvorledes vor Stilling egentlig er. Jeg forlanger ikke — og det kunde naturligvis heller ikke forlanges af en liberal Minister i en demokratisk Regering! —, at Ministeren skal give Besked her i Rigsdagen. Nej, vi ved saare vel, at der paa alle disse Omraader er Oplysninger, Meddelelser, som nu en Gang ikke egner sig for denne Sal, men for andre Fora. Men her er der en Udvikling med Englands-traktaten som Basis, den Englandstraktat, som vi alle sammen stemte for — selv Retspartiet stemte jo for den, hvilket var noget af det, som kunde gøre en betænkelig... (*Aksel Larsen*: Vi stemte imod)... Ja, men det kunde ikke gøre en betænkelig, at Kommunerne ikke stemte for, tværtimod — her er der en Udvikling, som gør det nødvendigt at gøre Status op, saaledes at man faar Klarhed over, hvorledes overhovedet Linien i dette Lands økonomiske Politik udadtil er.

Jeg kan naturligvis i enhver Henseende henholde mig til mit Partis Ordførers Bemærkninger og kan sige, at han maaske mere end nogen anden her i Foraaret 1934 har Ret til at tænke paa Debatter, der førtes i Efteraaret 1922, med hans Krav om Aktivitet paa hele dette Omraade. Men jeg vil ogsaa nævne et andet æret Medlem af mit Parti, der har stillet Krav paa dette Omraade, et Medlem af Udvalget, det ærede Medlem Hr. Prieme, der ikke, som han i og for sig naturligt kunde det som den Handelsrepræsentant, han ogsaa er, har krævet en

vis Frihed, men har sagt een Ting: Befolkningen har Krav paa at faa Besked, klar Besked om, hvilken økonomisk Politik der skal føres i dette Land, Besked om, hvad vi vil handelspolitisk frem i Tiden. Derfor siger jeg for mit Vedkommende, at de Tal som hvert eneste Menneske i Landet kender, de Tal, som viser meget store Indkøb i Forhold til vort Salg til en Række Lande — og vi ved jo, at vi skal føre Udviklingen videre med Indkøbene i England —, disse Tal kan nok give Anledning til, at man forstaaer, at vort Krav om, at Status gøres op paa hele dette Omraade, er et Krav, man i høj Grad maa lytte til.

Drachmann: Jeg kan kun være tilfreds med, at min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som Medlem af Valutaudvalget her har gjort nogle Bemærkninger, der kunde blive mere tydelige end de, jeg kunde fremsætte, idet vi i Udvalget var afskaaret fra at bruge det Materiale, som der var forelagt os. Men i øvrigt har jeg allerede ved første Behandling af denne Sag sagt, at et Blik paa tyske Aviser kan give os alt det Materiale, som er fornødent til at underbygge den Bekymring, vi fra konservativ Side føler over for den Udviklingslinie, der indeholdes i denne Handelsoverenskomst.

Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg blot sige, at selve Traktaten har vi intet imod. Den indeholder, som sagt, intet andet end en Forsikring om gensidig Velvilje o. s. v., og vi fra vor Side har intet mod at udvikle et godt Handelsforhold til Tyskland, tværtimod. Men det er de øvrige Aftaler, som man ogsaa var inde paa, om hvilke Ministeren sagde, at de havde samme Karakter som andre Vareudvekslingsaftaler. Ja, det er netop det, de har; samme Karakter som andre Vareudvekslingsaftaler, der er truffet i Valutacentralens Tid. Men i denne Sag er det nødvendigt eller synes nødvendigt for Regeringen at faa Rigsdagens Stempel, her skal man pludseligt have Ratifikation, her skal Rigsdagen drages ind og have sit Medansvar. Og der er det, vi fra vor Side hævder, at dette er ikke korrekt, idet vi ikke kan have dette Medansvar. Det er nemlig umuligt at overse Situationen, og det, man kan overse, fylder ikke med Tryghed. Der er altsaa ikke en